

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15C/26/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117206440
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6117206440.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica rozhodujúc sudcom Mgr. Stanislavou Salajovou v právnej veci žalobcu: E. F., X.. XX. XX. XXXX, L. J. R. X, XXX XX L. L., v konaní práv. zast. AK JUDr. Andrea Slezáková s. r. o., so sídlom Robotnícka 10, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 860 999 proti žalovanému: Slovenská republika, v konaní zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o náhradu škody vo výške 12 654,97 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 12 654,97 Eur, spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 9 654,97 Eur od 09. 03. 2017 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o ich výške.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 20. 03. 2017 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 12 654,97 Eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 9 654,97 Eur odo dňa 09. 03. 2017 do zaplatenia, titulom náhrady škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov. V žalobe uviedol, že bola na neho prokurátorom Okresnej prokuratúry Banská Bystrica podaná obžaloba sp. zn. 1Pv/923/06-123 zo dňa 06. 03. 2009 v bodoch 1-3 obžaloby pre pokračujúci trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, 4 písm. b) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva a v bode 4 obžaloby pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a), c) Trestného zákona. Okresný súd Banská Bystrica sp. zn. 3T/14/2009 rozsudkom zo dňa 30. 09. 2013, právoplatným dňa 05. 03. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/144/2013 zo dňa 05. 03. 2014 oslobodil žalobcu spod obžaloby. Súd poukázal v odôvodnení rozsudku okrem iného na nedôsledne a neúplne vykonané prípravné konanie, na to že jednoznačne vo všetkých bodoch obžaloby zostali po vyčerpaní všetkých dostupných dôkazných prostriedkoch pochybnosti o skutkových okolnostiach dôležitých pre zavinenie, zároveň všetky dokazované skutočnosti o vine obžalovaného neboli jednoznačne zistené, bezpečne preukázané tak, aby sa vylúčila pochybnosť, že žalované skutky sa vôbec stali, z ktorého dôvodu bolo potom potrebné s použitím zásady in dubio pro reo rozhodnúť v prospech obžalovaného, nakoľko nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré bol obžalovaný stíhaný. Pokiaľ ide o nezákonné rozhodnutie, zákon č. 514/2003 Z. z. výslovne neupravuje nárok na náhradu škody v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby, z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/194/2010 však vyplýva, že ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom nezákonnosti začatia a vedenia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Žalobca žiadal nahradiť finančné prostriedky na svoju obhajobu vo výške 9 654,97 Eur, pričom táto suma predstavuje výšku trov právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších

predpisov. Žalobca si uplatnil trovy právneho zastúpenia za právne služby advokáta JUDr. Andrey Slezákovvej a JUDr. Jozefa Švarca, pričom napriek zmluvnej dohode o odmene advokáta s JUDr. Andreou Slezákovou si uplatnil náhradu škody len vo výške tarifnej odmeny. Zároveň si uplatnil 3 000,- Eur ako nemajetkovú ujmu, keďže v dôsledku jeho nezákonného stíhania, zadržania, umiestnenia do cely CPZ bola znížená česť a dôstojnosť žalobcu, narušili sa jeho vzťahy s priateľmi, mnohí obchodní partneri, ako aj účastníci zmlúv sa začali od žalobcu odvracať, začali odsudzovať ako jeho, tak aj jeho rodinu, rozviedol sa s manželkou, prístup policajtov a samotné trestné konanie po psychickej stránke znášal veľmi zle. Trestné stíhanie žalobcu bolo aj podkladom pre články v týždenníku Plus 7 dní, čo tiež veľmi negatívne ovplyvnilo verejnú mienku voči jeho osobe. Žalobca žiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody žalovaného, pričom dňa 09. 03. 2017 mu bolo doručené oznámenie o výsledku a od uvedeného dátumu si uplatnil zákonný úrok z omeškania.

2. K žalobe sa vyjadril žalovaný, ktorý poukázal na to, že žalobca neuviedol v žalobe, z akého titulu sa domáhal náhrady škody. Uviedol, že obžaloba prokurátora okresnej prokuratúry nemôže byť titulom nároku na náhradu škody v zmysle zákona o náhrade škody, nakoľko táto je len návrhom a nie rozhodnutím. Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody spôsobenej trovami právneho zastúpenia, žalovaný uviedol, že právny poriadok SR neobsahuje mechanizmus, na základe ktorého by bolo možné obvinenému v prípade jeho oslobodenia z pod obžaloby uhradiť náklady vynaložené na jeho obhajobu. Pokiaľ ide o sumu 3 000,- Eur z titulu nemajetkovej ujmy poukázal na to, že nie je zrejmé, akým spôsobom žalobca túto sumu vyčíslil, svoje tvrdenia nepodoprel žiadnymi dôkazmi, a z predloženej žaloby nevyplýva príčinná súvislosť medzi spôsobenou škodou a nezákonným rozhodnutím, ani žiadne konkrétne dôkazy, ktoré by tvrdenia žalobcu podporovali. Zo žaloby tiež nie je zrejmé, či žalobca využil svoje zákonné právo v zmysle zákona č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve, ktorý žalobcovi priznáva právo na opravu, právo na odpoveď a právo na dodatočné oznámenie.

3. V rámci repliky žalobca uviedol, že nezákonné rozhodnutia sú jednotlivé uznesenia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia, voči ktorým podal sťažnosti, ktoré boli prokurátorom zamietnuté. Ďalej poukázal aj na neprimerane dlhú dobu trestného konania, ktoré trvalo viac ako 6 rokov a § 18 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., ktorý obsahuje mechanizmus, na základe ktorého je možné obvinenému v prípade jeho oslobodenia spod obžaloby uhradiť náklady vynaložené na jeho obhajobu. Pokiaľ ide o nepreukázanú nemajetkovú ujmu uviedol, že práve trestné konanie, ktoré sa voči nemu začalo a viedlo a následné podanie obžaloby na jeho osobu spôsobili už spomínané dôsledky a následná medializácia jeho prípadu takisto veľmi negatívne ovplyvnila verejnú mienku voči jeho osobe. Takisto sa zhoršil vzájomný vzťah medzi žalobcom a jeho synmi, ktorí svojho otca považovali vždy za čestného človeka, avšak práve jeho trestné stíhanie v nich vyvolalo pochybnosti o tom, či takým skutočne je. Trestné stíhanie žalobcu a dôsledky s tým súvisiace vážne zasiahli do života jednotlivých členov rodiny žalobcu a došlo k narušeniu vzťahov medzi manželmi navzájom a hlavne medzi žalobcom a jeho synmi. Bola vážne narušená povesť žalobcu ako bezúhonného človeka a trestné stíhanie vedené voči jeho osobe zasiahlo nie len do jeho majetkovej sféry (strata obchodných partnerov), ale aj do jeho osobnostnej sféry. V súvislosti s tým navrhol vykonať výsluch žalobcu, výsluch syna žalobcu, bývalej manželky žalobcu a vtedajšej účtovníčky žalobcu.

4. Žalobca na základe výzvy súdu označil jednotlivé uznesenia o vznesení obvinenia za nezákonné rozhodnutia z dôvodu, ktorých si uplatnil náhradu škody, tieto rozhodnutia boli následne spojené na spoločné konanie. Ďalej uviedol, že vo veci náhrady škody spôsobenej v tomto úseku trestného konania orgánom verejnej moci, ako orgán konajúci v mene štátu prichádza do úvahy tak Ministerstvo vnútra SR, ako aj Generálna prokuratúra SR. Z hľadiska určenia, ktorý z týchto orgánov je v tom ktorom prípade orgánom konajúcim v mene štátu je rozhodujúce, na ktorom z nich bola podaná žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

5. V podaní doručenom súdu dňa 11. 12. 2019 žalovaný uviedol, že predmetné uznesenia neboli nikdy zrušené ani zmenené z dôvodu ich nezákonnosti. V prípade, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané v súlade Trestným poriadkom, nie je nezákonným rozhodnutím. Ďalej uviedol, že si je vedomý existujúcej rozhodovacej praxe súdov, avšak poukázal na rozhodnutie, v ktorom dospel súd k opačnému záveru, a to nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 163/2013 zo dňa 13. 11. 2013, rozsudok NS SR so. zn. 3Cdo/21/2007, uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/64/2008, nález Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 165/02, rozhodnutie ESLP vo veci Laurechov vz. Česká republika. Podľa žalovaného za nezákonné možno považovať len také rozhodnutie orgánu verejnej moci alebo taký jeho postup, ktoré nemalo

zákonny podklad už v čase jeho vydania, resp. realizácie, k čomu v predmetnom prípade nedošlo. Konštrukcia, kedy je uznesenie vyšetrovateľa o vznesení obvinenia nezákonné z dôvodu zastavenia trestného stíhania, príp. oslobodenia spod obžaloby nemá oporu v žiadnom ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. Namietal, že žalobca nepreukázal, že proti označeným uzneseniam o vznesení obvinenia podal sťažnosť, ani nepreukázal, že v danom prípade ide o prípad hodný osobitného zreteľa v zmysle § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. Zároveň žalovaný uviedol, že vzhľadom na to, že k spisu nebolo pripojený trestný spis Okresného súdu Banská Bystrica, nebolo možné z jeho strany posúdiť, či úkony právnej služby špecifikované JUDr. Andreou Slezákovou a JUDr. Jozefom Švarcom boli v predmetnom konaní skutočne vykonané, a či tieto možno považovať za účelné.

6. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

7. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

8. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

9. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

10. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

11. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

12. Podľa § 18 ods. 1, 3 náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

13. Súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi: oznámenie z 03. 03. 2017, vyčíslenie trov právneho zastúpenia JUDr. Slezáková zo dňa 06. 03. 2017, pokladničný doklad na č. I. 76 súdneho spisu, špecifikácia trov JUDr. Švarc, potvrdenka na č. I. 82, a výsluch žalobcu. Pokiaľ ide o ďalšie navrhované výsluchy zo strany žalobcu, a to svedkov, na týchto žalobcu na pojednávaní netrval, preto ich súd nevykonal. Súd s poukazom na § 153 ods. 2 CSP aplikujúc sudcovskú koncentráciu nevykonal

listinné dôkazy, ktoré neboli predložené riadne a včas - článok Plus 7 dní a ambulantná správa. Súd nevykonával dokazovanie obsahom trestného spisu sp. zn. 3T/14/2009 tunajšieho súdu, pretože by to bolo absolútne nehospodárne a neúčelné. Obidve strany mali prístup do tohto spisu, preto ak považovali za potrebné vykonať dokazovanie konkrétnymi listinami z tohto spisu, mali možnosť ich špecifikovať a navrhnúť, resp. predložiť. Súd sa v rámci dokazovania oboznámil s obžalobou č. 1Pv/923/2006 zo 06. 03. 2009, rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/14/2009, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/144/2013, uzneseniami o vznesení obvinenia z 27. 09. 2007, 16. 11. 2007, 19. 11. 2008, 16. 11. 2007 a sťažnosti k týmto uzneseniam.

14. Uznesením vyšetrovateľa ČVS: ORP-482/OEK-BB-2007 zo dňa 19. 11. 2008 bol žalobca obvinený z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva. Uznesením vyšetrovateľa ČVS: ORP-481/OEK-BB-2007 zo dňa 16. 11. 2007 bol žalobca obvinený spolu s E. D. z trestného činu podvodu podľa § 250 ods.1, ods. 3 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva. Uznesením vyšetrovateľa ČVS: ORP-931/OEK-BB-2006 zo dňa 16. 11. 2007 bol žalobca obvinený z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva. Uznesením vyšetrovateľa ČVS: ORP-342/OEK-BB-2007 zo dňa 27. 09. 2007 bol žalobca obvinený zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona. Zároveň mal súd preukázané, že žalobca podal proti uvedeným uzneseniam o vznesení obvinenia sťažnosti.

15. Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 3T/14/2009-3921 zo dňa 30. 09. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05. 03. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/144/2013 zo dňa 05. 03. 2014 bol žalobca ako obžalovaný oslobodený podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica sp. zn. 1Pv/923/06-123 zo dňa 06. 03. 2009, doručenej súdu dňa 06. 03. 2009, v bodoch 1-3 obžaloby pre pokračujúci trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, 4 písm. b) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona a v bode 4 obžaloby pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a), c) Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť na skutkovom základe, že po predchádzajúcej dohode s E. D., ktorá mu bola dlžná peniaze, tejto navrhol, aby si zohnala ľudí, ktorí vlastnia hnuiteľný majetok, ako formu zábezpeky, a ktorí budú ochotní si namiesto nej od neho požičať finančné prostriedky, pričom E. D. takto zohnala osoby a 1/ 17. 10. 2003 v Notárskom úrade JUDr. Viery Kalinovej v Banskej Bystrici uzatvorila zmluvu o pôžičke R. A.. H. Š. na sumu 400 000,- Sk a 20. 10. 2003 na základe dodatku k tejto zmluvy so požičala 40 000,- Sk, pričom zmluvám predchádzalo uzatvorenie zmluvy o pôžičke vo výške 435 000,- Sk so zabezpečovacím prevodom práva, ktorú 17. 10. 2003 na Notárskom úrade JUDr. Zory Belkovej v Banskej Bystrici uzatvoril Ing. Milan Šegúl na strane dlžníka s veriteľom E. F., na základe ktorej od E. F. obdržal 400 000,- Sk, ktorú sumu následne odovzdal E. D., ktorá sa zaviazala splatiť E. F. do 17. 11. 2003, ja keď vedela, že nemá finančné prostriedky na jej úhradu, peniaze mu nevrátila po podpise zmluvy sumu 400 000,- Sk vrátila obžalovanému E. F., pričom tento si následne finančné prostriedky spolu s úrokmi vymáhal od Ing. H. Š. na základe zmluvy o zabezpečovacom prevode práva v spojení so zmluvou o pôžičke, čím takto A.. H. Š. spôsobil škodu vo výške 13 211,18 Eur (398 000,- Sk).

2/ 05. 12. 2003 na Notárskom úrade JUDr. Zory Belkovej v Banskej Bystrici uzavrel zmluvu o zabezpečovacom prevode práva v spojení so zmluvou o pôžičke na sumu 470 000,- Sk s dobou splatnosti do 05. 02. 2004, kde predmetom zabezpečenia pôžičky bolo vlastnícke právo k bytu Č.. XX X. N.. F. XX Y. L. L. s poškodenou S. P., pričom táto poskytnuté peniaze vo výške 400 000,- Sk odovzdala E. D. s tým, že pôžičku splatí obžalovanému E. F. E. D., pričom táto peniaze na základe dohody vrátila obžalovanému E. F. a vedela, že pôžičku nemá z čoho vyplatiť, túto neuhradila, pričom po uplynutí lehoty splatnosti prešli vlastnícke práva na byt na obžalovaného E. F., na základe zmluvy o zabezpečovacom prevode práva v spojení s o zmluvou o pôžičke, čím takto S. P. spôsobil škodu vo výške 15 933,08 Eur (480 000,- Sk).

3/ 16. 02. 2004 na Notárskom úrade JUDr. Pavla Jombíka E. D. ako dlžníčka podpísala notársku zápisnicu N 71/2004, NZ 13137/2004, na základe ktorej jej obžalovaný E. F. požičal 163 000,- Sk s dobou splatnosti do 16. 03. 2004, 24. 02. 2004 na Notárskom úrade JUDr. Viery Kalinovej E. D. podpísala notársku zápisnicu N 71/2004, NZ 16188/2004, na základe ktorej jej E. F. požičal sumu 220 000,- Sk, ktorú sa zaviazala splatiť do 24. 03. 2004, pričom v oboch prípadoch ako spoludlžník notárske zápisnice podpísal G.. E. D. s tým, že uvedené pohľadávky uspokojí, ak ich neuspokojí dlžník, súhlasí s vykonateľnosťou týchto záväzkov exekúciou na jeho majetok ako povinnej osoby, pričom po podpise zápisnice peniaze, ktoré obžalovaný Július Kuchár požičal E. D., táto mu peniaze vrátila späť,

ponechala si len odmenu 20 000,- Sk, pričom obžalovaný E. F. spolu s E. D. ubezpečili G.. E. D., Ž. E. D. nemá žiadne záväzky voči E. F., ručenie je len formálnou záležitosťou, pričom obžalovaný E. F. v čase podpisu notárskych zápisníc vedel, že E. D. dlh v stanovenom termíne neuhradí, a pohľadávka sa bude uspokojovať z majetku spoludlžníka G.. E. D., táto pôžičku neuhradila, čím takto G.. E. D. spôsobili škodu vo výške 12 713,27 Eur (383 000,- Sk)

4/ dňa 17. 04. 2007 po predchádzajúcej dohody s E. F. o tom, že mu tento sprostredkuje kúpu pozemku v k. Ú.. P. H., S. L. L., B. X. Z. Č.. XXX, J.. Č.. F.-M. XXX/X, ktorý bol vo vlastníctve H. F., trvale bytom P. H. XXX, S. L. L. za sumu 450 000,- Sk, ktorá jej bude vyplatená po podpise zmluvy, pred Notárskym úradom JUDr. Zory Belkovej v Banskej Bystrici predložil E. F. na prečítanie ním vypracovanú zmluvu v zmysle vopred dohodnutých podmienok, pričom následne na Notárskom úrade JUDr. Zory Belkovej v Banskej Bystrici využil neprítomnosť E. F. a na podpis H. F., využijúc jej prestárlosť, predložil inú kúpnu zmluvu, v ktorej okrem dohodnutej nehnuteľnosti uviedol aj ďalšie nehnuteľnosti vo vlastníctve H.K. F. Y. F. Ú.. S. P. H., a to nehnuteľnosť zapísanú na Z. Č.. XX - rodinný dom, pozemok prac. Č.. F.-M. XXX o výmere 50 m², pozemok prac. Č. F.-M. XXX o výmere 577 m², pozemok prac. Č. F.-M. XXX o výmere 571 m² - všetky nehnuteľnosti v spoluvlastníckom podiele 3, nehnuteľnosti zapísané na Z. Č.. XXX, pozemok J.. Č.. F.-U. XXX/X o výmere 1 238 m², pozemok J.. Č.. F.-U. XXX/X o výmere 13 500 m² - obidva pozemky v spoluvlastníckom podiele 1/12, taktiež záväzok H. F., že touto zmluvou preberá dlh, ktorý má E. F. voči E. F., pričom časť vymáhaného dlhu sa započíta s dohodnutou kúpnu cenou vo výške 450 000,- Sk, čím takto svojím konaním uviedol do omylu H. F.Ú. a spôsobil jej škodu v celkovej výške najmenej 73 570,17 Eur (2 216 375,- Sk), pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný.

16. Z oznámenia Generálnej prokuratúry SR zo dňa 03. 03. 2017 mal súd preukázané, že žalobca požiadaval o predbežné prerokovanie náhrady škody dňa 19. 01. 2017, s tým, že v postupoch ani v rozhodnutiach orgánov činných v trestnom konaní neboli zistené žiadne procesnoprávne alebo hmotnoprávne pochybenia, ktoré by zakladali nárok žalobcu na náhradu škody a bolo konštatované, že v žiadosti ani konkrétne nebolo uvedené v čom vidí žiadateľ nezákonnosť postupu, resp. nezákonnosť rozhodnutí dozorujúceho prokurátora, a žiadosť bola odmietnutá.

17. Z vyčíslenia trov právneho zastúpenia zo dňa 06. 03. 2017 vyhotoveného JUDr. Andreou Slezákovou, advokátkou, mal súd preukázanú výšku požadovanej náhrady trov právneho zastúpenia v rámci trestného konania, za úkony za roky 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013 a 2014 v celkovej výške 4 957,01 Eur. Zároveň mal súd z predloženého príjmového pokladničného zo dňa 02. 04. 2014 vyhotoveného advokátkou preukázané, že žalobca zaplatil advokátke 5 400,- Eur.

18. Zo špecifikácie vykonaných trov právneho zastúpenia vyhotoveného JUDr. Švarcom mal súd preukázanú uplatnenú výšku náhrady trov konania v trestnom konaní za rok 2008, 2009, 2010, 2011 a 2012 vo výške 4 697,96 Eur. Zároveň z potvrdenia zo dňa 04. 02. 2015 vyhotoveného advokátom JUDr. Švarcom mal súd preukázané uhradenie uvedenej sumy žalobcom advokátovi.

19. Žalobca v rámci výsluchu uviedol, že zásah kukláčov voči nemu bol absolútne neadekvátny, bolo to na ulici, pričom ho pozná veľa ľudí, potom išli k jeho mame, k jeho synom. Na základe obvinenia prežívala jeho manželka veľký stres, čo napokon viedlo k narušeniu ich manželského života, a viedlo napokon k rozvodu. Jeho kontakt s ľuďmi sa zhoršil o 90 %, rovnako sa zhoršili jeho obchodné vzťahy a pretrváva to do dnešnej doby. Psychológa ani psychiatra nevyhľadal, rieši to bez odbornej pomoci sám tak, že radšej je doma, alebo ide do iného mesta. Uviedol, že o jeho trestnom stíhaní vyšlo niekoľko článkov, ale to, že bol oslobodený, už ľudia nevnímajú. Trestné stíhanie trvalo nekonečne dlho.

20. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov. Ústavný súd v náleze I. ÚS 540/2016 konštatoval, že pre posúdenie nezákonnosti rozhodnutia, resp. postupov orgánov činných v trestnom konaní, nie je rozhodujúce ako orgány vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale či sa ich podozrenie o trestnom konaní potvrdilo. Ak sa trestné stíhanie konkrétnej osoby skončilo vydaním oslobodzujúceho rozsudku bez ohľadu na dôvod, pre ktorý sa tak stalo, uznesenie, ktorým bolo obvinenému vznesené obvinenie, je potrebné považovať za takýchto okolností vždy za nezákonné a zasahujúce do základných práv jednotlivca. Pokiaľ teda ide o naplnenie jednotlivých predpokladov vzniku zodpovednosti, voči žalobcovi bolo vznesené obvinenie uzneseniami zo dňa 19. 11. 2008, ČVS: ORP-428/OEK-BB-2007, zo dňa 16. 11. 2007, ČVS: ORP-481/

OEK-BB-2007, zo dňa 16. 11. 2007, ČVS: ORP-931/OEK-BB-2006 a zo dňa 27. 09. 2007, ČVS: ORP-342/OEK-BB-2007. Nezákonnými rozhodnutiami sú uznesenia o vznesení obvinenia žalobcovi, voči ktorým žalobca podal sťažnosti, ale tieto boli zamietnuté. Na základe týchto rozhodnutí bolo vedené voči žalobcovi trestné stíhanie, ktoré po podaní obžaloby pokračovalo aj ako konanie pred súdom, a teda nebyť rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní, nebola by ani podaná obžaloba a vo veci by nerozhodoval súd. Je možné konštatovať, že z hľadiska trestného práva rozhodnutie o vznesení obvinenia nie je rozhodnutím o vine alebo nevine osoby, pretože takýto záver môže prijať len súd, pričom takýmto rozhodnutím je následne súd viazaný v civilnom konaní. Podstatné z hľadiska civilného práva je, že výsledkom trestného konania je oslobodenie žalobcu z pod obžaloby, pričom počiatkom tohto konania boli uznesenia o vznesení obvinenia. Rovnako pre posúdenie nezákonného rozhodnutia v civilnom konaní nie je podstatné ani to, aký stupeň podozrenia, či istoty o spáchaní trestného činu požaduje trestný poriadok na rozhodnutie o vznesení obvinenia, na podanie obžaloby až po rozhodnutí súdu.

21. Žalobcovi priznaná náhrada škody predstavuje náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním v trestnom konaní a sú v príčinnej súvislosti s nezákonnými rozhodnutiami. Výšku nákladov obhajoby mal súd preukázať vyčíslením právneho zástupcu žalobcu JUDr. Slezákovej a právneho zástupcu JUDr. Švarca, ktorí zastupovali žalobcu v trestnom konaní ako aj predloženými potvrdeniami o uhradení týchto trov zo strany žalobcu. Predložené vyčíslenia vychádzajú z vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov a vyčíslená je tarifná odmena advokáta za úkony v trestnom konaní a režijný paušál. Jednotlivé položky trov obhajoby neboli žalovaným rozporované v rámci vyjadrení podľa § 167 CSP ani neskôr, a na námietky týkajúce sa účelnosti trov obhajoby, všeobecne vznesené až na pojednávaní, súd s poukazom na § 153 ods. 2 CSP neprihliadal a aplikoval sudcovskú koncentráciu konania. V tejto súvislosti mal súd za to, že popretie účelnosti vynaloženia jednotlivých úkonov advokátov v trestnom konaní nebolo urobené včas, pričom strana žalovaného tak mohla urobiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Strana žalovaného namietala, že k civilnému spisu nebol pripojený vyšetrovací spis, a preto žalovaný si nemal možnosť overiť, či špecifikované právne úkony boli skutočne vykonané. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že strana žalovaného bola účastníkom trestného konania, mala preto prístup do uvedeného trestného spisu, a mohla trovy obhajoby uplatnené v civilnom konaní, ktoré považovala za neúčelné konkretizovať a presne špecifikovať pred pojednávaním.

22. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že boli naplnené podmienky pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy žalobcovi podľa § 17 ods. 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. v celkovej výške 3000 Eur, ktorá je primeraná v porovnaní s inými rozhodnutiami súdov v obdobných prípadoch a zodpovedá aj požiadavkám Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý vo svojej rozhodovacej činnosti zdôraznil, že náhrada za porušenie iných osobnostných práv by nemala bez existencie závažných a dostatočných dôvodov prevyšovať maximálnu výšku náhrady priznanú za telesné zranenia alebo násilné činy. Berúc do úvahy aj iné hmotnoprávne predpisy upravujúce odškodnenie, napríklad zákon č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi, podľa ktorého poškodený trestným činom znásilnenia, sexuálneho násillia alebo sexuálneho zneužívania má nárok aj na vyplatenie odškodnenia za spôsobenú morálnu škodu v sume desaťnásobku minimálnej mzdy, je tiež možné konštatovať, že požadovaná výška nemajetkovej ujmy, je primeraná. Súd vykonaným dokazovaním zistil, že trestné stíhanie malo dôsledky na súkromný život žalobcu, predovšetkým na jeho rodinný a spoločenský život. Žalobcovi sa rozpadlo manželstvo, narušili sa vzťahy v rodine, vyhýba sa spoločenskému životu v Banskej Bystrici, pretože ho ľudia odcudzujú. Súd pritom vychádzal z doterajšieho života poškodeného a prostredia v ktorom žije, závažnosti vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k nej došlo, závažnosti následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a spoločenskom živote, a celkovej dĺžky trestného stíhania. Na základe vyššie uvedeného dospel súd k záveru, že za negatívny následok neoprávneného zásahu do osobnostných práv žalobcu v podobe nezákonného trestného stíhania v trvaní viac ako 6 rokov je možné za primeranú náhradu v danom prípade považovať sumu 3 000,- Eur.

23. Na základe vyššie uvedeného vyhodnotenia dokazovania a aplikáciou vyššie citovaných právnych predpisov, dospel súd v danej veci k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná v časti požadovanej náhrady škody, nemajetkovej ujmy ako aj v časti uplatneného zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne podľa § 517 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov, z výšky škody spočívajúcej v trovách právneho zastúpenia v rámci trestného konania, a to odo dňa 09.03.2017, teda odo dňa doručenia vyjadrenia Generálnej prokuratúry SR k žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

24. O trovách konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu. V spore bol v plnom rozsahu úspešný žalobca, preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o ich výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.